

ÎNCHEIERE

29 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Alina Tofan, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Raisa Cebotari cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La 04 august 2016 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Raisa Cebotari cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 19 mai 2016 Consiliul municipal Chișinău a adoptat decizia nr. 1/50-29 „Cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unei încăperi din str. Nicolae H. Costin, 61/1 lit. A (etajul 9) d-nei Raisa Cebotari”, prin care s-a transmis în locațiune, pe un termen de 3 ani, încăperea cu altă destinație decât cea locativă cu suprafața totală de 8,4 m.p. din str. Nicolae H. Costin, 61/1 lit. A (etajul 9), pentru depozitarea obiectelor de uz casnic, cu plata chiriei calculată conform coeficientului de piață $K_4-0.1$.

Invocă faptul că, la emiterea actului administrativ contestat Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 9 alin. (2) din Legea privind actele normative ale Guvernului și ale autorităților administrației publice centrale și locale. Or, conform pct. 3 din Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, în coroborare cu prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2015, coeficientul de piață K_4 se stabilește prin înțelegere a părților și nu poate fi mai mic de 1.0, iar pentru genurile de activitate desfășurate în încăperile menționate la lit. d) pozițiile 1)–6), el nu poate fi mai mic de 0.5, excepție făcând încăperile folosite de organele mijloacelor de informare în masă, pentru care coeficientul de piață va fi de 1.0, spațiile utilizate pentru realizarea acțiunilor în masă din cadrul proiectelor și programelor finanțate de la bugetul public național și spațiile folosite de către uniunile de creație, pentru care coeficientul de piață se stabilește în mărime de 0.1. La stabilirea acestui coeficient trebuie să se țină cont de cererea și de

oferta spațiilor ce ar putea fi date în chirie, de posibilitatea utilizării terenului aferent, de caracteristicile teritorial-economice ale zonei și de alte criterii calitative, necuprinse în coeficienții aplicați, ale încăperilor.

Solicită admiterea cererii, anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.1/50-29 din 19 mai 2016 „Cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unei încăperi din str. Nicolae H. Costin, 61/1 lit. A (etajul 9) d-nei Raisa Cebotari”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 octombrie 2016 s-a admis parțial acțiunea, s-a anulat pct. 1 din decizia Consiliului municipal Chișinău nr.1/50 - 29 din 19 mai 2016 în partea calculării plății chiriei conform coeficientului de piață $K_4-0.1$, ca fiind neîntemeiat și ilegal (f.d. 28, 34-39).

În susținerea soluției adoptate, prima instanță a reținut că, determinarea cuantumului minim al chiriei bunurilor proprietate publică urmează a fi calculată în conformitate cu anexa nr. 6 a Legii bugetului de stat pe anul 2015. Astfel, potrivit acesteia, plata chiriei încăperilor cu altă destinație decât cea locativă se calculează conform coeficientul de piață K_4 , și se stabilește prin înțelegerea părților, dar nu mai mic de 1.0.

Astfel, Legea bugetului de stat a stabilit facilități în ceea ce privește cuantumul chiriei la luarea în locațiune a spațiilor proprietate a unității administrativ-teritoriale, iar stabilirea unor facilități suplimentare, prin reducerea coeficientului de piață, contravine normelor legale în vigoare.

În final, prima instanță a conchis că, decizia Consiliului municipal Chișinău nr.1/50 - 29 din 19 mai 2016, prin care s-a stabilit calcularea plății chiriei conform coeficientului de piață K_4 de 0.1, contravine Legii bugetului de stat pe anul 2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 octombrie 2016 (f.d. 59, 60-65).

La 10 mai 2017 reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Alina Tofan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri în sensul respingerii acțiunii.

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele factice ce țin de fondul cauzei și a invocat că, la examinarea pricinii, instanțele inferioare nu au determinat circumstanțele reale, au dat o calificare greșită raportului material litigios și greșit au soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și respectiv greșit au interpretat legea și analogia ei.

Totodată, consideră că prezentul litigiu reprezintă o imixtiune în activitatea administrației publice locale și blocarea administrării bunurilor sale conform prevederilor legale.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017 (f.d.59) pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului, iar cererea de recurs a fost depusă la 10 mai 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe recurs (f.d. 69), prin urmare calea de atac se consideră exercitată în termen.

Argumentele invocate în recurs precum că, la examinarea pricinii, instanțele inferioare nu au determinat circumstanțele reale, au dat o calificare greșită raportului material litigios și greșit au soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și respectiv greșit au interpretat legea și analogia ei, nu pot fi reținute. Or, obiectul acțiunii constă în anularea unui act administrativ adoptat de administrația

publică locală.

Astfel, aplicabilele speței sunt dispozițiile articolului 9 alin. (2) din Legea privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care prescriu că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Aderent, nu pot fi acceptate nici alegațiile reprezentantului recurentului precum că, prezentul litigiu reprezintă o imixtiune în activitatea administrației publice locale și blocarea administrării bunurilor sale conform prevederilor legale.

Or, potrivit articolul 64 din Legea privind administrația publică locală, controlului obligatoriu sânt supuse următoarele acte ale autorităților administrației publice locale: a) deciziile consiliilor locale de nivelurile întâi și al doilea; b) actele normative ale primarului, ale președintelui raionului și ale pretorului; c) actele privind organizarea licitațiilor și actele privind atribuirea de terenuri; d) actele de angajare și cele de încetare a raporturilor de serviciu sau de muncă ale personalului administrației publice locale; e) actele care implică cheltuieli sau angajamente financiare de peste 30 mii lei – în unitatea administrativ-teritorială de nivelul întâi și de peste 300 mii lei – în unitatea administrativ-teritorială de nivelul al doilea; f) actele emise în exercitarea unei atribuții delegate de stat autorităților administrației publice locale. O copie de pe orice act menționat la alin.(1) se expediază obligatoriu, din contul emitentului, oficiului teritorial al Cancelariei de Stat în termen de 5 zile de la semnarea actului. Responsabil de această obligație este secretarul consiliului, care transmite, de asemenea, subiectului controlului administrativ procesul-verbal al fiecărei ședințe a consiliului în termen de 15 zile de la ședință.

La caz, completul învederează că, scopul primordial al instituției contenciosului administrativ, prestabilit de legiuitor, presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

Prin urmare, controlul legalității actului administrativ evocă cerința ca acesta să se conformeze ierarhiei normelor juridice existente, or, toate acțiunile care compun administrația ca activitate și toate formele de organizare a sistemului prin care sunt îndeplinite aceste acțiuni trebuie să se întemeieze pe lege.

În această ordine de idei, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond.

În altă ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, sânt similare argumentelor invocate în cererea de apel care au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs. Această circumstanță evidențiază caracterul declarativ al recursului, lipsit de conținut și evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, instanța de recurs reamintește prin prisma jurisprudenței CtEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice,

respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de reprezentantul recurentului în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devoluează exclusiv circumstanțele de drept ale pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) și prevederile art. 437 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Alina Tofan, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, Alina Tofan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță